

Skjøn, og jeg har i og for sig ikke Noget imod dette.

Der er en lille Bemærkning, som jeg er nødsaget til at gjøre lige overfor en Udtalelse af den ærede Ordfører, fordi denne for mig trænger til en nærmere Tydeliggjørelse. Jeg tvivler ikke paa, at den ikke var ment, som den blev sagt, men den ærede Ordfører bemærkede, at han underhaanden fra god Kilde vidste, at under Lovforslagets Affattelse havde der været stor Tvivl om — man havde endebendt det paa forskjellige Maader — hvorledes man skulde komme til rigtig at udtrykke Meningen med disse Ord „fortrinsvis rene Racer“. Det kan ikke være den ærede Ordførers Mening, thi den ærede Ordfører kan umulig vide, hvad der er foregaaet under min Forberedelse af Lovforslaget. Det er ganske umuligt. Det kan være, at den ærede Ordfører har tænkt paa den offentlige Forberedelse i Landhøforeningerne, det har jeg tænkt mig, men som Ordene faldt, kunde de let komme til at indeholde en Sigelse imod mine Medarbejdere, og det maa jeg forvare mig imod. Hvis den ærede Ordfører har ment, at det var paa de forberedende Stadier i Landhøforeningerne og i den offentlige Debat, har jeg naturligvis ikke Noget imod Bemærkningen.

Overfor det ærede 2det Medlem for 6te Kreds (Casperen), som ønskede en Opregning af disse „andre Foranstaltninger“, maatte jeg maaske henlede Opmærksomheden paa, hvad der staar i Motiverne. Jeg vilde nemlig finde det mindre heldigt, om man gav sig til at opregne saadanne Foranstaltninger; thi hvis man vilde give sig til at opregne dem, vilde det kun være forsvareligt, for saa vidt man kunde gjøre det paa udtømmende Maade. Derfor tror jeg, at det er bedre at gjøre, som der staar i Lovforslagets Motiver, at forudsætte, hvad man fornuftigvis kan, og for Resten sige „med mere“. Der staar i Motiverne: „saasom Ansættelse af Husdyrbrugskonfulenter, Dannelse af Avægavlsforeninger, Tyreforeninger og Tillægsstuer samt Præmiering af hele Avægehold“. Det er det Sidste, som foranlediger mig til at gjøre denne Bemærkning, thi det ærede Medlem var inde paa, at man skulde sene Kreaturerne hjemme hos Manden selv. Men det ærede Medlem vil se, at det har været forudsat i Lovforslaget, at det var indeholdt dert, og jeg vilde finde det uheldigt at opregne alle de Foranstaltninger i Stedet for at lade sig nøie med, at Praxis efterhaanden kom til at gaa i det Spor, som man fandt forsvareligt eller nødvendigt. Finder man saa, at man mulig er kommen

ind paa en gal Vej, kan man jo altid senere sride ind med Lovregler.

Overfor det ærede Medlem fra Færøerne (Olsen) skal jeg tillade mig at gjøre et Par Bemærkninger. Der er en bekendt Paragraf i vore Love, som lyder: „Denne Lov gjælder ikke for Færøerne“; men det ærede Medlem vil finde, at denne Paragraf staar ikke i den nugældende Husdyrlov, og den staar heller ikke i dette Lovforslag. Loven skulde altsaa ogsaa gjælde for Færøerne. Men dermed er det ærede Medlem ganske vist ikke hjulpen; thi det kommer an paa, om den ogsaa kan bringes til Anvendelse paa Færøerne, og jeg skal indrømme at med Henhyn til en vis Del af Lovforslaget, nemlig det, som angaar Tyre- og Gingsstæuer i særlige Distrikter, har det ikke været forudsat, at Loven skulde gjælde for Færøerne; thi Færøerne vilde næppe kunde nøies med Betegnelsen „Sjælland med tilhørende Vø“. Der maatte have staaet en noget speciellere Betegnelse, om dette skulde gjælde for Færøerne. Nu sagde det ærede Medlem og med Høie, at Dyrstuer kunde ikke afholdes paa Færøerne; man maatte altsaa finde andre Former, under hvilke Bidragene skulde foredeles til Færøerne, naar man ikke der har Dyrstuer. Hidtil have vi ikke kjendt andre Former end Dyrstuer, men jeg vil gjøre opmærksom paa, at hvis Lovforslaget vedtages, og vi komme ind paa disse „andre Foranstaltninger“, som her ere foreslaaede, og til hvilke man staar friere, vil jeg, forudsat som sagt at Lovforslaget bliver ophøiet til Lov, finde mig bemyndiget til at anvende Noget af, hvad der er stillet til Raadighed til disse Foranstaltninger, til Færøerne, selvfølgelig under Forudsætning af, at der haves særlige Organisationer der, som man kan komme i Tale. Der maa opstilles visse Forordninger i denne Retning; man maa forene sig i særlige Niemed paa Færøerne; ellers er der jo ikke Rogen, til hvem man kan give Bidrag. Naar det ærede Medlem ophjser, at der er en Landhøforening, som altsaa virker paa anden Maade end ved Dyrstuer, saa have vi den fornødne Organisation og Virksomhed der, og uden at binde mig stærkt vil jeg sige til det ærede Medlem, at jeg tror, at det var denne Forening og ikke Laghinget, som man maatte have Forbindelse med i det paagjældende Forhold.

Formanden: Den ærede Ordfører har Ordet for en kort Bemærkning.

Ordføreren (Breinholt): Jeg har blot forlangt Ordet, fordi jeg er bange for,